

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(prevenirea și combaterea traficului de ființe umane
și protejarea victimelor acestuia)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (<i>prevenirea și combaterea traficului de ființe umane și protejarea victimelor acestuia</i>) este elaborat de Ministerul Justiției.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul de lege a fost elaborat în scopul implementării condiționalităților din Planul național de reglementări pentru anul 2025, în contextul alinierii legislației Republicii Moldova la cele ale Uniunii Europene. Scopul proiectului rezidă în transpunerea Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, așa cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024, și urmărește îmbunătățirea și consolidarea cadrului normativ pentru prevenirea traficului de persoane, garantarea protecției victimelor și sprijinirea cooperării internaționale în combaterea faptei infracționale de trafic de ființe umane sau de copii. Prin intermediul prezentului proiect de lege se va realiza executarea următoarelor acțiuni: ➤ Acțiunea 1.8.1 din Foaia de parcurs privind „Statul de drept”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 275/2025, Capitolul 24 „Justiție, Libertate și Securitate”, subcapitolul I „Combaterea criminalității organizate”; ➤ 24 din Capitolul 24 „Justiție, libertate și securitate”, Clusterul 1 „Valori fundamentale” din Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025; ➤ Acțiunea 213 din Planul național de reglementări pentru anul 2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 841/2024; ➤ Acțiunea 1.2.3. din Planul de acțiuni privind implementarea Programului pentru prevenirea și combaterea traficului de ființe umane pentru anii 2024-2028, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2023. Subsecvent, prezentul proiect de lege va facilita implementarea recomandărilor GRETA prevăzute în Raportul final cu privire la implementarea Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane de către Republica Moldova (runda a IV-a de evaluare)¹ – paragrafele 77, 120, 121, 183.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
Traficul de ființe umane constituie o infracțiune gravă, adesea asociată cu criminalitatea organizată, care implică o încălcare directă a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei. Această practică este interzisă în mod expres de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și se află în centrul preocupărilor atât ale Uniunii Europene, cât și ale statelor membre și statelor candidate, inclusiv Republica Moldova.

¹

<https://rm.coe.int/greta-evaluation-report-on-the-implementation-of-the-council-of-europe/1680b613f3>

În Republica Moldova, cadrul normativ național privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane este, în mare parte, armonizat cu standardele și prevederile Uniunii Europene. Cu toate acestea, analiza de conformitate a legislației naționale cu Directiva 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712, a evidențiat existența unor neconcordanțe și lacune care afectează eficiența procesului de prevenire, investigare și sancționare a infracțiunilor de trafic de ființe umane, precum și nivelul de protecție și asistență acordat victimelor.

Aceste discrepanțe normative impun necesitatea intervenției legislative pentru asigurarea unei alinieri depline a cadrului legal național cu acquis-ul UE, consolidând astfel capacitatea Republicii Moldova de a combate traficul de ființe umane într-un mod coerent, eficient și conform obligațiilor internaționale asumate.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

Promovarea prezentului proiect de lege urmărește atingerea următoarelor obiective specifice:

1. **alinirea cadrului normativ la prevederile Directivei 2011/36/UE**, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712, astfel încât legislația națională să fie conformă cu standardele europene în materie de prevenire și combatere a traficului de persoane, și protecție a victimelor acestuia;

2. **adaptarea legislației la noile provocări sociale și tehnologice** – prin actualizarea normelor pentru a acoperi forme emergente de exploatare, inclusiv difuzarea materialelor cu caracter sexual prin mijloace electronice și tehnologiilor informaționale de comunicare, astfel încât mecanismele de prevenire, investigare, sancționare și protecție a victimelor traficului de persoane să rămână eficiente și relevante în fața fenomenelor emergente de trafic;

3. **consolidarea capacității instituționale și a mecanismelor de protecție a victimelor** – prin îmbunătățirea competențelor și coordonării între instituțiile implicate (poliție, procuratură, asistență socială, autorități de azil și protecția copilului), precum și prin instituirea unor proceduri clare și eficiente pentru identificarea, sprijinul, monitorizarea, reintegrarea socială și protecția juridică a victimelor traficului de persoane și a familiilor acestora.

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de lege propune clarificări și completări care vizează armonizarea legislației naționale cu standardele europene în domeniul prevenirii și combaterii traficului de ființe umane, precum și consolidarea protecției victimelor. În acest sens se impune necesitatea intervenției în mai multe acte normative, cum ar fi: Codul penal, Codul de procedură penală, Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane și Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

• Modificările propuse la art. 90 alin. (4) din **Codul penal** urmărește restabilirea proporționalității în aplicarea sancțiunilor pentru infracțiunea de trafic de ființe umane.

În prezent, articolul 90 alin. (4) CP exclude de la beneficiul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei infracțiunile prevăzute la art. 165 alin. (1) CP. Conform clasificării infracțiunilor (art. 16 CP), infracțiunea de la art. 165 alin. (1) CP este o **infracțiune gravă**, exact ca și infracțiunea de la art. 165 alin. (2) CP.

Paradoxul juridic rezidă în faptul că, în prezent, pentru faptele mai grave (alin. 2) s-ar putea aplica suspendarea condiționată, în timp ce pentru cele mai puțin grave (alin. 1) aceasta este interzisă. Această situație a apărut ca urmare a unei modificări anterioare a limitei de pedeapsă pentru art. 165 alin. (2) CP, care a retrogradat fapta din categoria **infracțiunilor deosebit de grave** în categoria **infracțiunilor grave**.

Înainte de această modificare, includerea alin. (2) în lista de excepții din art. 90 alin. (4) CP nu era necesară, deoarece textul art. 90 alin. (4) **interzicea deja** în mod generic suspendarea pentru infracțiunile deosebit de grave. Odată ce art. 165 alin. (2) CP a devenit o infracțiune gravă, s-a creat o lacună: ea nu mai era exclusă automat, dar nici nu a fost adăugată explicit.

Deci, intervenția urmărește restabilirea coerenței sistemului punitiv prin includerea

expresă a infracțiunii de la art. 165 alin. (2) CP în lista de excepții de la suspendarea condiționată, ceea ce asigură că pedeapsa aplicată își atinge scopul de **reprimare și de prevenție specială**, consolidând în același timp **efectul de descurajare** asupra potențialilor făptuitori.

- Aceleași rațiuni sunt aplicabile și intervențiilor de la art. 90¹ alin. (4) CP.

- Se introduce o nouă redacție a art. 165 alin. (1) lit. c), și anume: „c) **reținerea**, sustragerea, tănuirea, degradarea sau distrugerea documentelor de identitate ori de călătorie”.

În redacția actuală, art. 165 alin. (1) lit. c) prevede, drept mijloc de comitere a infracțiunii, „sustragerea, tănuirea, degradarea sau distrugerea documentelor”. Totuși, această formulare nu acoperă expres situațiile în care făptuitorul intră inițial în posesia documentului fără a-l sustrage, de exemplu cu acordul victimei sau sub pretextul realizării unor formalități, iar ulterior refuză restituirea acestuia și îl folosește ca instrument de constrângere, presiune sau control.

Completarea propusă este necesară pentru alinierea normei penale la art. 20 lit. c) din *Convenția Consiliului European privind acțiunea împotriva traficului de ființe umane*² (în continuare - Convenția), care prevede obligația incriminării reținerii, sustragerii, ascunderii, deteriorării sau distrugerii unui document de călătorie sau de identitate al altei persoane, atunci când aceste fapte sunt comise cu intenție în scopul de a permite traficul de ființe umane.

Necesitatea includerii termenului „reținerea” este confirmată și de pct. 241 din *Raportul explicativ la Convenție*³, potrivit căruia traficanții iau frecvent victimelor documentele de călătorie sau de identitate, ca modalitate de exercitare a presiunii asupra acestora, iar incriminarea unei asemenea conduite poate constitui un instrument important pentru organele de drept.

Din punct de vedere juridic, „reținerea” nu este identică cu „sustragerea”. Sustragerea presupune, de regulă, luarea documentului din posesia victimei, inclusiv prin înșelăciune sau sub un pretext fals. Reținerea acoperă situațiile în care documentul este transmis inițial făptuitorului aparent voluntar sau pentru un scop legitim, iar ulterior acesta refuză să îl restituie și îl folosește pentru limitarea libertății de deplasare a victimei, împiedicarea adresării acesteia către autorități ori menținerea ei într-o stare de dependență.

În practică, asemenea situații pot apărea atunci când pașaportul, buletinul de identitate sau permisul de ședere este predat angajatorului, intermediarului ori persoanei care adăpostește victima pentru perfectarea actelor de muncă, de ședere, de cazare sau a altor formalități, iar ulterior documentul nu este restituit. Prin această conduită, victima poate fi constrânsă să accepte exploatarea, fiindu-i creată temerea că nu poate pleca, nu se poate legitima, nu se poate adresa autorităților sau nu poate reveni în țara de origine.

Prin urmare, completarea art. 165 alin. (1) lit. c) din Codul penal în redacția propusă va asigura transpunerea mai completă a art. 20 lit. c) din *Convenția Consiliului European privind acțiunea împotriva traficului de ființe umane*, va spori claritatea și previzibilitatea normei penale și va oferi organelor de urmărire penală un instrument mai eficient pentru probarea mecanismelor de control utilizate de traficanți asupra victimelor.

- Directiva 2011/36/UE impune incriminarea traficului în scopul tuturor formelor de exploatare. Modificările propuse la art. 165, 206 și art. 2 din Legea nr. 241/2005 ating acest obiectiv prin **includerea noilor forme de exploatare**.

Căsătoria forțată – deși inițial putea fi inclusă sub incidența exploatarei sexuale necomerciale sau practicilor similare sclaviei, Directiva UE (în special prin jurisprudență și necesitatea de clarificare) impune recunoașterea **căsătoriei forțate** ca **scop distinct** al traficului. Acesta acoperă cazurile în care consimțământul este viciat sau absent, asigurând incriminarea clară a acțiunilor de recrutare, transportare, transfer, adăpostire sau primire a

²<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168064899>

³<https://rm.coe.int/16800d3812>

persoanei în acest scop. Proiectul a fost adaptat în așa mod încât să nu se suprapună și să nu fie creată confuzie la aplicarea în practică a noțiunilor de căsătorie forțată prevăzută de art. 167¹ din Codul penal și trafic de ființe umane în scop de căsătorie forțată prevăzută de art. 165 din același cod, între care există deosebiri esențiale. Respectiv, introducerea acestui termen va elimina ambiguitatea și va asigura protecția completă a drepturilor victimei, așa cum este recunoscut de Directiva 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712.

Aservirea - prin introducerea **aservirii** ca scop de exploatare, se asigură o acoperire mai largă a formelor moderne de exploatare care nu ating neapărat pragul de **sclavie** sau **condiții similare sclaviei**, dar care implică **o stare de supunere, dependență și subordonare esențială**. Aceasta răspunde evoluției conceptelor de exploatare în dreptul internațional și european. De aceea, la art. 2 pct. 16) din Legea 241/2005 se definește *aservirea* ca fiind stare de supunere, dependență, subordonare sau control exercitat asupra unei persoanei, în scop de exploatare prin constrângere, abuz de putere, profitarea de situația de vulnerabilitate ori prin alte mijloace de control, care limitează în mod esențial libertatea persoanei de alegere, de acțiune sau de mișcare, fără posibilitatea reală și efectivă de a înceta această stare ori de a se desprinde de controlul exercitat asupra sa, dacă nu constituie sclavie sau practici similare sclaviei.

Schimbul sau transferul de control - adăugarea acestei forme de exploatare în dispozițiile art. 165 și 206 CP clarifică faptul că traficul de persoane nu se limitează la mișcarea fizică (transport, transfer, primire), ci include și tranzacțiile juridice sau de facto care vizează trecerea puterii de decizie și exploatare de la o persoană la alta, esențială în cazurile de exploatare în rețele. În acest context, conform Considerentului (11) din preambulul Directivei 2011/36/UE, introducerea textului „schimbul sau transferul de control asupra persoanei” are rolul de a incrimina situațiile în care controlul exploatator asupra victimei este transmis unui alt traficant, fără mișcarea geografică a victimei. Această formă este diferită de transferul clasic prevăzută deja de art. 165 și 206 din Codul penal nr. 985/2002 care presupune transferul fizic al persoanei dintr-un loc în altul.

Introducerea agravantelor pentru utilizarea tehnologiilor informaționale și de comunicații asigură alinierea la prevederile celei mai noi ale Directivei 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712, care solicită statelor membre să introducă ca **circumstanță agravantă** faptul că infracțiunea a fost săvârșită prin **utilizarea tehnologiilor informaționale sau al rețelelor de comunicații electronice**, în special în cazurile de abuz sexual, care sporesc rapiditatea difuzării materialului, amploarea impactului și gradul de umilință al victimei.

Așadar, includerea literei i) la art. 165 alin. (2) CP și literei h) la art. 206 alin. (2) CP incriminează agravat fapta de trafic atunci când este însoțită de difuzarea sau facilitarea difuzării, prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al rețelelor de comunicații electronice, a materialelor cu caracter sexual care implică victima. Aceasta recunoaște prejudiciul suplimentar (revictimizarea) și impactul de lungă durată al expunerii online asupra victimei.

O intervenție esențială pentru asigurarea coerenței normative și a aplicării corecte a legii penale vizează **delimitarea infracțiunii de căsătorie forțată** (art. 167¹ CP) de infracțiunea de trafic de ființe umane **în scopul căsătoriei forțate**.

Infracțiunile de trafic de ființe umane și trafic de copii sunt infracțiuni complexe ce presupun o serie de acțiuni preparatorii și de executare (recrutare, transportare, transfer, adăpostire sau primire) săvârșite în scopul exploatării. De aceea, dacă acțiunea de căsătorie forțată a fost precedată, însoțită sau este scopul uneia dintre acțiunile tipice traficului, se va aplica încadrarea juridică a traficului de ființe umane sau traficului de copii. Această clarificare juridică asigură că art. 167¹ CP va fi aplicat doar în cazurile care nu includ elementele constitutive ale traficului.

- Se propune reformularea sancțiunilor prevăzute la art. 165¹ alin. (1) și art. 206¹ alin.

(1) din Codul penal, fără modificarea limitelor de pedeapsă aplicabile persoanelor fizice și juridice, corelativ cu abrogarea alin. (2) din cuprinsul aceluiași articol. Intervențiile au caracter exclusiv tehnico-legislativ și urmăresc uniformizarea modalității de redactare a sancțiunilor din partea specială a Codului penal, prin utilizarea formulei consacrate de tehnica normativă penală privind stabilirea concomitentă a sancțiunilor aplicabile persoanelor fizice și persoanelor juridice.

Abrogarea alin. (2) de la articolele 165¹ și 206¹ din Codul penal, care reglementează clauze speciale de liberare de răspundere penală, este determinată de necesitatea executării recomandărilor experților internaționali (TAIEX) și asigurării unei transpuneri fidele a articolului 18a din Directiva 2011/36/UE. Această măsură restabilește echilibrul sistemic al legislației penale prin eliminarea caracterului imperativ al liberării de răspundere, care contravine principiului aplicării unor sancțiuni disuasive și proporționale în raport cu utilizatorii serviciilor oferite de victimele exploatării. Prin eliminarea acestor dispoziții derogatorii, persoanele care cooperează cu organele de urmărire penală vor cădea sub incidența directă a normelor din Partea Generală a Codului penal. Astfel, individualizarea tratamentului penal și recompensarea comportamentului procesual pozitiv vor fi asigurate prin mecanismul căinței active (art. 57), precum și prin reținerea circumstanțelor atenuante obligatorii în cazul autodenunțării sau contribuției active la descoperirea infracțiunii (art. 76 alin. (1) lit. f) și art. 78). Această abordare exclude paralelismele legislative și riscul unor interpretări eronate în procesul de aplicare a legii, confirmând regula de tehnică normativă conform căreia dispozițiile Părții Generale guvernează de drept toate incriminările din Partea Specială, fără a fi necesară reiterarea lor fragmentară în cuprinsul fiecărui articol.

• În partea ce ține de intervențiile de la art. 2 din Legea nr. 241/2005 vizează adaptarea terminologiei la Codul penal și la Directivă:

- *Trafic de ființe umane* - această reformulare urmărește simplificarea și uniformizarea definiției legale, eliminând necesitatea reproducerii elementelor constitutive ale infracțiunii în cuprinsul legii speciale. Aspectul esențial al acestei modificări constă în validarea unei interpretări *lato sensu* a noțiunii de „*trafic de ființe umane*” ca termen-umbrelă. Prin referirea cumulată la ambele articole din Codul penal, se confirmă la nivelul Legii nr. 241/2005 că noțiunea de „*trafic de ființe umane*” înglobează atât faptele comise împotriva persoanelor adulte (art. 165 CP), cât și cele comise împotriva copiilor (art. 206 CP). Această abordare este necesară pentru a menține **coerența** cadrului normativ. Legea specială (Legea nr. 241/2005) se concentrează pe mecanismele de prevenire, protecție și sprijin care sunt, în linii mari, aplicabile ambelor categorii de victime. Definirea unitară asigură că măsurile de protecție instituite de Legea 241/2005 se aplică în egală măsură victimelor adulte și victimelor copii, în baza încadrării penale corespunzătoare. *Exploatare sexuală* – noua definiție elimină referirea la caracterul **comercial/necomercial** și extinde sfera, acoperind orice formă de exploatare sexuală, în deplină concordanță cu art. 2 (3) din Directiva 2011/36/UE. Prin **excluderea referirii la caracterul comercial sau necomercial** și prin introducerea clauzei privind **lipsa unui beneficiu patrimonial**, se elimină o barieră juridică semnificativă. Anterior, vechea definiție impunea, în mod restrictiv, obținerea de mijloace financiare sau a altor beneficii patrimoniale pentru a încadra fapta ca exploatare sexuală comercială. Noua formulare recunoaște că scopul exploatării poate fi pur și simplu satisfacerea dorințelor agresorului sau obținerea unui avantaj non-economic, fiind esențială existența actului de abuz sexual, nu neapărat a profitului, or Directiva 2011/36, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712 solicită statelor membre să incrimineze „exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme de exploatare sexuală, inclusiv obligarea la acte sexuale, pornografia și producția de materiale sexuale”. Respectiv, noua definiție înglobează toate aceste ipoteze.

La fel, menținerea unei liste care include referiri specifice (prostituție, industrie pornografică) alături de sintagma „orice altă formă de exploatare de natură sexuală” conferă definiției un **caracter neexhaustiv**. Acest lucru este esențial pentru a permite organelor de

drept să acopere o multitudine de ipoteze și forme de exploatare care evoluează rapid, îndeosebi în mediul digital și social.

Drept exemplu ar fi situațiile care nu se încadrează strict în sfera "industrii pornografice" clasice (cum ar fi spectacolele pornografice, spectacolele de *live streaming* sau alte forme de divertisment sexual abuziv) unde victima este forțată să participe la acte sexuale sau degradante. De asemenea, se facilitează incriminarea formelor de exploatare sexuală asistată tehnologic, care nu implică neapărat prostituția fizică (de exemplu, forțarea victimei să producă materiale sexuale pentru distribuție online, fără un profit monetar imediat pentru agresor).

- Precizarea noțiunii de „*stare de vulnerabilitate*” (pct. 10) prin excluderea cuvintelor „*stare specială*” și „*este dispusă*” din redacția actuală care face referire la dispoziția persoanei de a se supune, ori la consimțământul aparent al persoanei. Noua redacție elimină ideea că victima ar avea vreo vină sau o alegere voluntară în acest proces, iar profitarea de starea de vulnerabilitate a victimei se referă strict la circumstanțele sau contextul acesteia (lipsa vreunei alternative), nu de vreo trăsătură de caracter a persoanei exploatare.

- Definiția *identificare a prezumatelor victime ale traficului de ființe umane* (pct. 13) se exclude având în vedere că reprezintă o normă de dispoziție, oportunitatea căreia se regăsește în conținutul articolului 16 din aceeași lege, care reglementează identificarea victimelor și a prezumatelor victime ale traficului de ființe umane.

- Definirea *aservirii și căsătoriei forțate* (pct. 15, 16), asigură sensul normei juridice (voința autorului) și oferă un instrument clar de aplicare practică a acestor noi forme de exploatare.

- Definirea *membrului de familie* (pct. 17) prin trimiterea la art. 133¹ CP asigură coerența terminologică în toată legislația națională referitoare la protecția victimelor.

- Definirea *coordonatorului național pentru combaterea traficului de ființe umane* (pct. 18) este determinată de necesitatea transpunerii art. 19 din Directiva 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712, asigurând claritate juridică în procesul de armonizare legislativă.

- În domeniul asistenței victimelor traficului de ființe umane și traficului de copii, proiectul își propune trei obiective:

- 1) instituționalizarea asistenței victimelor pe termen lung, până la reintegrarea acesteia și până la dispariția situației de risc în care se află (art. 17), în corespundere cu art. 17 (3) din Directivă;

- 2) consolidarea garanțiilor de acordare a asistenței medicale victimelor traficului de ființe umane prin definirea minimului garantat a serviciilor medicale, a sursei de finanțare, precum și autoritățile responsabile de reglementarea procedurii de accesare a acestor servicii;

- 3) consolidarea garanțiilor de acordare a măsurilor de protecție și sprijin prezumatelor victime ale traficului de persoane pe durata perioadei de reflecție, prioritar dreptul de a fi cazată, la cererea sa sau prin referire, într-un centru de asistență și protecție destinat victimelor traficului de ființe umane, în scopul de a se reface, de a scăpa de influența traficantilor și de a decide dacă va coopera cu autoritățile în vederea urmăririi penale;

- 4) acordarea dreptului de muncă pentru străinii victime ale traficului de ființe umane;

- Completarea art. 4 cu noi principii fundamentale rezidă în adaptarea principiilor consacrate la dinamica actuală a fenomenului și la standardele europene de protecție în vederea asigurării în procedurile de acordare a serviciilor de protecție și asistență a unei perspective centrată pe victimă, sensibilă la dimensiunea de gen, dizabilitate și vârstă.

- Art. 19 din Directiva 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712 solicită consolidarea mecanismului național de coordonare și monitorizare a politicilor în domeniul prevenirii și combaterii traficului de ființe umane, inclusiv prin aprobarea planurilor de gestionare a riscurilor în contextul unor situații de criză sau urgențe majore. Astfel, art. 19 (1) din Directivă impune obligația de a dispune de mecanisme naționale (coordonatori naționali)

cu capacitatea de a monitoriza tendințele fenomenului, cât și să asigure o reacție rapidă și unificată în cazul unor urgențe excepționale care generează vulnerabilități sporite pentru populație. Din această perspectivă, prin proiectul de lege se completează art. 8 alin. (4) din Legea nr. 241/2005 cu literele b¹) și h), prin care se stabilește competența Comitetului național de a aproba planurile de răspuns pentru situații neprevăzute (lit. b¹) și consolidarea rolului strategic al Comitetului în promovarea, coordonarea și, după caz, propunerea finanțării programelor de profil (lit. h).

De asemenea, prin proiectul de lege se instituie Coordonatorul național pentru combaterea traficului de ființe umane, calitate atribuită Secretariatului permanent al Comitetului național (alin. (7)). Instituirea expresă a coordonatorului național în textul legii primare reprezintă o intervenție structurală esențială, menită să ofere statului o autoritate clar definită, responsabilă de monitorizarea strategică a fenomenului și de evaluarea obiectivă a tendințelor de trafic la nivel național și internațional. În plan intern, coordonatorul național are misiunea de a unifica datele statistice sectoriale, de a identifica riscurile emergente și de a asigura suportul informațional necesar Comitetului în elaborarea măsurilor de răspuns la situații de criză. În plan extern, acesta este investit cu mandat de reprezentare oficială a Republicii Moldova în cadrul rețelei Uniunii Europene a coordonatorilor naționali. Această poziționare strategică asigură un punct unic de contact recunoscut la nivel european, fiind indispensabilă pentru participarea activă la reuniunile de profil, schimbul operativ de bune practici și realizarea conformă a raportării strategice triennale impuse de Directiva 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712. Astfel, prin fixarea clară a competențelor Coordonatorului național, proiectul de lege consolidează capacitatea de monitorizare a statului și asigură interoperabilitatea deplină cu mecanismele de profil ale Uniunii Europene.

- Introducerea **Articolului 8¹** este determinată de imperativul alinierii cadrului normativ național la noile standarde de monitorizare și raportare instituite prin Directiva (UE) 2024/1712 de modificare a Directivei 2011/36/UE. Această modificare legislativă urmărește transformarea procesului fragmentat de colectare a datelor într-un sistem național integrat, unitar și transparent, capabil să ofere o imagine acurată asupra fenomenului TFU.

Proiectul de lege stabilește în mod imperativ indicatorii de dezagregare (sex, vârstă, dizabilitate, statut migrațional, cetățenie, mediu de reședință, tipul traficului, formă de exploatare). Această abordare permite o analiză de profunzime a vulnerabilităților victimelor și a profilului infractorilor, facilitând fundamentarea unor politici de prevenire bazate pe dovezi (evidence-based policy).

Prin structurarea datelor pe etape procesuale (de la bănuț la condamnat) și categorii de infracțiuni (incluzând utilizarea serviciilor unei victime), se poate de identificat blocajele din circuitul justiției penale, de la faza de urmărire penală până la pronunțarea hotărârilor judecătorești definitive.

- În scopul transpunerii art. 11 (4) din Directiva 2011/36/UE, prin acest proiect de lege se propune ridicarea și ancorarea acesteia direct la nivel de lege-cadru a Unității naționale de coordonare a Mecanismului național de referire pentru protecția și asistența victimelor și a prezumatelor victime ale traficului de ființe umane (MNRV), reglementată exclusiv la nivel secundar, prin Hotărârea Guvernului nr. 228/2014 – art. 10 alin. (1) pct. 4) litera b¹). Suplimentar, prin introducerea alineatului (2) la articolul 15, se instituie expres, prin lege, aceeași Unitatea națională de coordonare a MNRV în calitate de punct național de contact pentru referirea transfrontalieră a victimelor. Această abordare elimină fragmentarea normativă și oferă o recunoaștere juridică de rang superior unui mecanism internațional vital.

- Intervenția legislativă asupra art. 17 din Legea nr. 241/2005 este determinată de necesitatea trecerii de la un sistem bazat pe termene administrative fixe, la un mecanism flexibil și dinamic, axat pe nevoile reale de reabilitare ale victimelor traficului de ființe umane, în corespundere cu art. 11 (5a) din Directiva 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712. Noua redacție a alin. (3) instituie o regulă uniformă, stabilind un termen inițial de cazare de 30 de zile în cadrul centelor de plasament, aplicabil atât la cererea persoană a

persoanei, cât și prin procedura de referire înc adrul MNRV. Durata inițială de cazare este corelată cu perioada de reflecție, fiind astfel un interval de siguranță minimă, esențial pentru refacerea fizică și psihică primară a persoanei, indiferent de statutul său procesual penal. Noua redacție a alin. (4) elimină termenele de prelungire a cazării, iar noua formulă devine dependentă de evoluția procesului de reabilitare sau integrare socială a victimei, urmare a reevaluării periodice a situației persoanei, în conformitate cu planul individualizat de asistență.

- Pentru copii-victime, proiectul introduce dispoziții (art. 29 din Legea nr. 241/2005) care stabilesc desemnarea imediată a unui reprezentant legal din momentul identificării, inclusiv în situații de conflict de interese cu părinții, și dreptul la măsuri adaptate de recuperare fizică și psihosocială, acces la educație și sprijin pentru tranziția spre viața adultă. Prin urmare, amendarea art. 29 sporește garanțiile copilului victimă al traficului prin prisma principiului „interesul superior al copilului”, cât și de sprijin în reabilitarea deplină a copilului pentru integrarea socio-profesională a acestuia, și excluderea riscului de revictimizare.

- Un alt element al proiectului de lege îl constituie completarea Legii nr. 241/2005 cu un nou articol (art. 29¹ din Legea nr. 241/2005) privind acordarea de asistență și sprijin familiei copilului victimă a traficului de ființe umane. Aceasta reglementare consacră obligația statului de a acorda măsuri de asistență și sprijin pentru familia copilului victimă sau prezumată victimă a traficului, începând din momentul identificării copilului, atunci când familia se află pe teritoriul Republicii Moldova. Această prevedere marchează o extindere a protecției, dincolo de copilul propriu-zis, către mediul familial în care acesta urmează să fie reintegrat. La fel textul introduce măsurile de asistență și sprijin pentru membrii de familie aflați peste hotarele ei, în concordanță cu standardele europene, în vederea sprijinirii protecției și reabilitării copilului.

- Alte completări importante includ reglementarea explicită a dreptului victimelor de a fi informate despre posibilitatea de a solicita azil sau protecție internațională, precum și clarificarea obligației autorităților de a asigura monitorizarea continuă a situației victimei până la eliminarea riscului, în cooperare cu serviciile sociale și instituțiile de protecție a drepturilor copilului (art. 24 din Legea nr. 241/2005).

- Completarea art. 111 din Codul de Procedură Penală (CPP) urmărește **consolidarea protecției procedurale** a victimelor traficului. Traficul de ființe umane este o infracțiune extrem de invazivă și traumatică. Victimele acesteia suferă adesea de tulburări de stres post-traumatic, frici legate de agresor și o vulnerabilitate psihologică sporită. Respectiv, includerea victimei traficului în lista victimelor care trebuie audiate **în prezența unui avocat și, după caz, în prezența psihologului** recunoaște oficial acest nivel înalt de vulnerabilitate.

Asistența avocatului este crucială pentru a garanta că drepturile victimei sunt respectate pe parcursul audierii, prevenind **revictimizarea** sau întrebările abuzive. Prezența psihologului asigură că declarațiile victimei sunt luate într-un mediu de sprijin, fără a agrava trauma suferită, facilitând totodată obținerea unor declarații complete și coerente, vitale pentru probațiune.

Aceste prevederi sunt în direct aliniate cu principiile de sprijin și protecție a victimelor prevăzute de Directiva 2011/36/UE, care impun statelor membre să asigure că victimele infracțiunilor grave, cum ar fi traficul, beneficiază de acces la servicii de sprijin (*sprijin psihologic și emoțional*) și garanții procedurale (*dreptul de a fi asistat de un avocat în timpul audierilor*), în special când victima este vulnerabilă.

- Un element semnificativ introdus prin proiectul de lege îl constituie completarea Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova cu un nou articol – „Dreptul la muncă al victimelor traficului de ființe umane”, corelativ și a art. 18 din Legea nr. 241/2005 cu alineatul (5). Această reglementare are ca obiectiv consolidarea protecției și sprijinului acordat victimelor traficului, prin facilitarea integrării lor socio-economice. Acesta stabilește expres că victimele traficului de ființe umane, care beneficiază de drept de ședere provizorie,

obțin dreptul de a desfășura activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova pe întreaga durată a șederii, fără obligația obținerii unui permis suplimentar. Această soluție elimină barierele birocratice și oferă victimelor posibilitatea reală de a-și asigura mijloacele de subzistență.

În al doilea rând, proiectul introduce obligația autorităților competente de a informa victimele despre drepturile lor și de a facilita accesul la procedurile necesare pentru angajare. Astfel, se asigură nu doar recunoașterea formală a dreptului la muncă, dar și aplicarea sa efectivă.

Privitor la dispoziții finale și tranzitorii, modificările legislative urmează să intre în vigoare la expirarea termenului de 3 luni de la publicarea legii în Monitorul Oficial, în temeiul art. 56 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Astfel, intrarea în vigoare a actelor normative poate fi stabilită pentru o altă dată în cazurile prestabilite sau în cazul altor circumstanțe obiective. Raportat la proiectul de lege, acesta vizează crearea mecanismelor de cooperare interinstituțională menite să asigure identificarea, asistența și protecția victimelor și prezumatelor victime ale traficului de ființe umane – cetățeni străini sau persoane apatride, garantând, după caz, accesul acestora la procedurile de azil și alte forme de protecție internațională. De asemenea, proiectul de lege dezvoltă necesitatea elaborării programelor de acordare a asistenței medicale, inclusiv psihiatrice, de numire a instituțiilor medicale care vor acorda astfel de asistență victimelor traficului de ființe umane, precum și actualizarea Mecanismului național de referire pentru protecția și asistența victimelor infracțiunilor prin raportarea acestuia inclus la prezumatele victime ale traficului de ființe umane, în limitele prevăzute de Legea nr. 241/2005.

Prin urmare, momentul intrării în vigoare la o dată distinctă de regula generală prevăzută de art. 56 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative este determinată de obligația autorităților publice implicate să își aducă în concordanță actele sale interne cu prevederile legii, dar și sarcina Guvernului de comun cu Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății și Ministerul Justiției să elaboreze cadrul normativ necesar pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi, în ambele cazuri în termen de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial.

La fel, prevederile art. III pct. 5 în partea ce vizează comunicarea datelor statistice către Comisia Europeană, vor intra în vigoare doar la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Această amânare este justificată de faptul că respectivele articole reglementează cooperarea cu instituțiile Uniunii Europene și implementarea obligațiilor care devin relevante doar în contextul aderării oficiale a statului la Uniunea Europeană.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În vederea atingerii obiectivului trasat, opțiuni alternative nu au fost identificate, întrucât intervențiile propuse derivă în mod direct din obligația imperativă de transpunere în cadrul normativ național a Directivei 2011/36/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1712. Modificările propuse reprezintă singura opțiune juridică viabilă pentru asigurarea compatibilității depline a legislației Republicii Moldova cu standardele stringente ale Uniunii Europene, fapt ce rezidă inclusiv din expertiza de compatibilitate a Comisiei Europene reflectată în Raportul TAIEX.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Implementarea proiectului de lege va implica adaptarea și consolidarea capacității instituțiilor publice responsabile de prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, inclusiv poliție, procuratură, autorități de protecție socială și instituții implicate în azil. Noile reglementări vor necesita instruirea personalului, eventual actualizarea procedurilor operaționale și a protocoalelor de cooperare interinstituțională, precum și dezvoltarea

mecanismelor de monitorizare și raportare, dar și a programului de acordare a serviciilor medicale, inclusiv psihiatrice, victimelor traficului de ființe umane.

De asemenea, introducerea unor măsuri clare de protecție a victimelor (copii și adulți) va impune ajustări în cadrul structurilor sociale și judiciare, inclusiv pentru asigurarea resurselor necesare sprijinului psihosocial, protecției și reintegrării. În ansamblu, proiectul generează un impact pozitiv asupra sectorului public prin creșterea eficienței, clarității și predictibilității în aplicarea legislației naționale în conformitate cu standardele europene.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Punerea în aplicare a prevederilor proiectului de lege va genera un impact financiar pe termen mediu asupra bugetului public național, determinat de reconfigurarea pilonilor de asistență și protecție a victimelor. Pe de o parte, eliminarea plafoanelor temporale pentru plasamentul în centrele specializate și înlocuirea acestora cu prelungirea duratei de cazare până la reabilitarea completă a victimei (în baza evaluării individualizate) implică o regândire a costurilor operaționale per beneficiar în cadrul serviciilor sociale. Suplimentar, este anticipat un impact financiar suplimentar în contextul dezvoltării programelor de intervenție specializată. Cu toate acestea, cuantumul exact al impactului financiar nu poate fi cuantificat cu precizie la această etapă, dinamica cheltuielilor fiind strict dependentă de numărul real de cazuri gestionate anual și de complexitatea planurilor individuale de asistență. Ca referință, în partea ce vizează numărul de informații ale persoanelor TFU și traficului de copii, conform datelor din Raportul național de realizare a politicii de prevenire și combatere a TFU pentru anul 2025, aprobat de Comitetul Național pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane (www.antitrafic.gov.md), în perioada 2020-2025 în cadrul cauzelor penale instrumentate pe infracțiuni de trafic de ființe umane și trafic de copii, au fost identificate:

2020: 116 adulți, 23 copii (139);

2021: 335 adulți, 22 copii (357);

2022: 107 adulți, 44 copii (151);

2023: 144 adulți, 25 copii (169);

2024: 89 adulți, 30 copii (119);

2025: 66 adulți, 23 copii (89).

Evaluarea consolidată și acoperirea costurilor logistice urmează a fi determinate cu exactitate în faza post-adoptare, odată cu elaborarea cadrului normativ secundar de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale (privind mecanismul de evaluare în serviciul social) și de către Ministerul Sănătății (privind programul specific de acordare a asistenței medicale și psihiatrice destinate victimelor traficului de ființe umane).

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Nu este aplicabil.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Nu este aplicabil.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Proiectul de lege transferă accentul de la o reacție de urgență la un proces structurat, ordonat și previzibil, inclusiv sub aspect financiar, servicii coerente și standardizate, indiferent de autoritatea care asistă victimele traficului de persoane, fiind centrate pe victimă în scopul reabilitării ei fizice și psiho-emoționale, integrării socio-profesionale.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

Potrivit Declarației de compatibilitate nr. 31/02-126-11204 din 7 noiembrie 2025, Centrul de armonizare a legislației a recomandat ajustarea clauzei de armonizare a proiectului conform modelului propus în aceasta. Pentru detalii a se vedea sinteza aferentă la proiect.

Proiectul a fost supus expertizei de compatibilitate de către Comisia Europeană, recomandările formulate fiind înserate în sinteza aferentă proiectului. În continuare, la data de **29 mai 2026** a avut loc o ședință tehnică a reprezentanților Ministerului Justiției cu experții europeni (TAIEX) și reprezentanții naționali (MMPS, MAI, PG, BIE, CAL) în care s-au discutat punctele de divergență între recomandările experților TAIEX și soluțiile alternative propuse de autorul proiectului, precum și măsura în care acestea din urmă asigură transpunerea substanțială și eficientă a Directivei. Astfel, din cele 16 recomandări formulate, integral acceptate - 6, acceptate parțial - 5 și respinse – 5, iar în rezultatul ședinței, 13 din cele 16 recomandări au decăzut, acestea fiind acceptate în modul integrat de MJ. Totodată, autorul proiectului urma să revadă textul prin prisma recomandărilor nr. 8 (instituirea Coordonatorului național), nr. 11 (Unitatea națională de coordonare ca punct focal transfrontalier) și nr. 12 (excluderea termenelor prestabilite pentru acordarea serviciilor de cazare).

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Prezentul proiect de lege realizează transpunerea parțială în legislația națională a art. 2 (1), (2) și (3), art. 4 (3) lit. b) și (4), art. 6 (2), art. 11 (1), (2), (4) lit. c), (5), (5a) și (6), art. 11a, art. 12 (3), art. 13 (3), art. 14, art. 16 (1) și (2) art. 18a (1), art. 19 (1) și (2) și art. 19a din Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 101 din 15 aprilie 2011, CELEX: 32011L0036, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024.

Obiectivul acestui act juridic constă în armonizarea cadrului normativ național cu standardele europene, prin instituirea unor norme clare privind definirea infracțiunilor, circumstanțele agravante și sancțiunile aplicabile, precum și prin consolidarea mecanismelor de protecție, asistență și reintegrare a victimelor traficului de persoane. Proiectul urmărește, de asemenea, îmbunătățirea cooperării și coordonării între instituțiile competente naționale – poliție, procuratură, autorități sociale și servicii de azil – precum și cu organisme europene relevante, pentru a asigura aplicarea eficientă și uniformă a legislației în materie de prevenire și combatere a traficului de persoane.

Gradul de transpunere al actului este prezentat în tabelul de concordanță, anexat la prezentul proiect de lege.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Proiectul de lege urmărește crearea unui cadru juridic intern coerent pentru transpunerea standardelor europene în domeniul prevenirii și combaterii traficului de ființe umane și protecției victimelor acestuia. Principalele măsuri prevăd:

Clarificarea definițiilor legale – introducerea expresă a termenului „căsătorie forțată”, „aservire”, „exploatare sexuală”, completarea circumstanțelor agravante ale infracțiunilor – includerea în Codul penal a situației privind difuzarea materialelor cu caracter sexual prin mijloace electronice.

Consolidarea protecției victimelor – mecanisme clare de identificare, sprijin psihosocial, reintegrare, protecție pentru copii și asistență acordată familiilor, inclusiv în cooperare transfrontalieră.

Alinierea la legislația privind străinii și azilul – garantarea drepturilor victimelor străine, inclusiv acces la muncă și protecție internațională.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor *Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional*, pe pagina web oficială a Ministerului Justiției www.justice.gov.md, la compartimentul *Transparența decizională*, a fost plasat anunțul privind inițierea procesului de elaborare a prezentului proiect, care poate fi accesat la linkul: <https://justice.gov.md/ro/content/anunt-privind-initierea-procesului-de-elaborare-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-30>

Un anunț similar a fost plasat pe portalul guvernamental particip.gov.md, unde poate fi accesat la următorul link: <https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-privind-initierea-procesului-de-elaborare-a-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-unor-acte-normative-consolidarea-masurilor-de-prevenire-si-combatere-a-traficului-de-persoane-in-conformitate-cu-directiva-201136/14026>.

În rezultatul etapei de consultare publică, Ministerul Energiei, Inspectoratul de Stat al Muncii, Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Ministerul Apărării, Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerul Culturii, Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Mediului, Consiliul Superior al Procurorilor, Oficiul Avocatului Poporului, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării au comunicat susținerea proiectului de lege și lipsa de obiecții și propuneri.

Obiecțiile și propunerile formulate de Secretariatul permanent al Comitetului Național pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane (Cancelaria de Stat), Compania Națională de Asigurări în Medicină, Ministerul Afacerilor Externe, Procuratura Generală, Casa Națională de Asigurări Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Centrul de Resurse Juridice din Moldova, Ministerul Finanțelor se regăsesc în tabelul de sinteză.

În urma avizării și consultării publice repetate, Ministerul Culturii, Ministerul Apărării, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Agenția Servicii Publice, Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, Inspectoratul de Stat al Muncii, Cmpania Națională de Asigurări în Medicină, Ministerul Energiei, Ministerul Educației și Cercetării, Consiliul Superior al Magistraturii, Oficiul Avocatul Poporului, Ministerul Mediului, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Serviciul de Informații și Securitate, Consiliul Superior al Procurorilor au comunicat susținerea proiectului de lege și lipsa de obiecții și propuneri.

Obiecțiile și propunerile formulate de Casa Națională de Asigurări Sociale, Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Sănătății, Ministerul Finanțelor, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și Ministerul Muncii și Protecției Sociale se regăsesc în tabelul de sinteză.

Urmare a expertizei de compatibilitate (Raportul TAIEX) realizată de Comisia Europeană asupra proiectului și a ședinței de lucru extinsă cu participarea experților europeni, a reprezentanților MMPS, MAI, PG, BIE, CAL, s-a concluzionat necesitatea revizuirii proiectului de lege prin prisma recomandărilor nr. 8, 11 și nr. 12 din Raportul TAIEX (pentru detalii a se vedea compartimentul 5 din Notă). În acest sens, la data de 4 iunie 2026, Ministerul Justiției a organizat o ședință extinsă cu reprezentanții PG, MMPS, MAI în cadrul căreia au fost discutate recomandările 8, 11, 12, cu identificarea soluțiilor optime asupra acestora și în spiritul recomandărilor formulate de către expert. Proiectul ajustat a fost expediat prin scrisoarea nr. 03/6310 din 09 iunie 2026 către Cancelaria de Stat, MMPS, MAI și PG în vederea coordonării textului și definitivării proiectului. Avizele sunt reflectate în tabelul de sinteză.

7. Concluziile expertizelor

Expertiza de compatibilitate:

Întru respectarea dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, ale pct. 221 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.

610/2018 și ale pct. 13 subpct. 4) lit. d) din Regulamentul privind armonizarea Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018, proiectul de lege a fost supus expertizei de compatibilitate.

Potrivit Declarației de compatibilitate nr. 31/02-126-11204 din 7 noiembrie 2025, Centrul de armonizare a legislației a recomandat ajustarea clauzei de armonizare a proiectului conform modelului propus în aceasta. Pentru detalii a se vedea sinteza aferentă la proiect.

Expertiza anticorupție:

Prin Raportul de expertiză anticorupție nr. ELO25/11009 din 9 decembrie 2025 Centrul Național Anticorupție a concluzionat următoarele:

„Textul proiectului este expus într-un limbaj simplu, clar și concis, cu respectarea regulilor gramaticale și de ortografie, întrunind cerințele prevăzute de art.54 din Legea nr.100/2017. În textul proiectului nu au fost identificate norme contradictorii sau conflicte dintre prevederile acestuia cu reglementările altor acte normative în vigoare.

Subsecvent, prezentul proiect de lege va facilita implementarea recomandărilor GRETA prevăzute în Raportul final cu privire la implementarea Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane de către Republica Moldova (runda a IV-a de evaluare) – paragrafele 77, 120, 121, 183.

Proiectul promovează interesul public privind adaptarea legislației pentru prevenirea traficului de persoane la standardele europene și consolidarea capacității instituționale de identificare și protecție a victimelor.”

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Implementarea proiectului de lege va implica ajustarea de către Guvern, prin intermediul Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției, a cadrului normativ subsecvent care să reglementeze:

- mecanisme de cooperare interinstituțională menite să asigure identificarea, asistența și protecția victimelor și prezumatelor victime ale traficului de ființe umane, cetățenilor străini sau persoanele apatride, garantând, după caz, accesul acestora la procedurile de acordare a unei cazări adecvate și sigure, inclusiv cele de azil, precum și la alte forme de protecție internațională, în conformitate cu standardele Uniunii Europene;

- integrarea prezumatelor victime ale traficului de ființe umane în Mecanismul național de referire pentru protecția și asistența victimelor infracțiunilor, precum și la organizarea serviciului de asistență și protecție a victimelor traficului de ființe umane;

- elaborarea programelor de acordare a asistenței medicale, inclusiv psihiatrice, cu stabilirea instituțiilor medicale responsabile de acordarea acestora victimelor traficului de ființe umane

- elaborarea metodologiei de colectare, indicatorii de raportare și periodicitatea furnizării datelor statistice de către entitățile vizate.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea proiectului nu presupune ajutări organizaționale ale autorităților sau instituțiilor publice, ci doar includerea unor responsabilități (obligații) pentru Ministerul Sănătății, autorităților sociale și serviciilor de azil, organelor de aplicare a legii (poliție, procuratură) și instanțele judecătorești, pentru a asigura respectarea prevederilor propuse în implementare.

Ministru

Vladislav COJUHARI